

Jämtlandsdeckare bryter med framgång mot reglerna

HÄRNÖSAND. **DECKARSPALTEN** Lars-Åke Frykholm skriver återkommande under vinjetten **Deckarspalten om deckargenren. Magnus Ottelid Vredesskålarna Hammerdal förlag**

Magnus Ottelid bryter mot alla dramaturgins regler i sin Östersundsdeckare Vredesskålarna men lyckas ändå hålla läsaren på sträckbänken.

Vredesskålarna är en mycket intressant och en minnesvärd deckare, trots att författaren bryter mot alla dramaturgiska regler. De inre monologerna är för långa. De yttre dialogerna för få. Huvudpersonerna driver in och ut ur intrigen på slumpartat sätt. Slutet ska vi inte ens tala om, det bryter helt mot all dramaturgi.

Vredesskålarna utspelas i Östersund med vissa inblickar i Mittuniversitetets inre liv. Ett antal grymma mord utspelas mot en kristen bakgrund. Guds vredesskålar ur Uppenbarelseboken står som modell för morderna där den ena medlemmen efter den andra ur gruppen Kristet forum tas ihjäl utan synbara motiv.

Mördaren listas man ut ganska snart och trots alla dessa regelbrott lyckas författaren med det viktigaste. Han håller läsaren på sträckbänken.

Intresset hålls vid liv oavbrutet genom att nya personer dras in i historien, och mördas. Mördarens perspektiv kommer fram med jämna mellanrum. Det ger hela tiden nya vinklar och läsaren undrar hela tiden var historien är på väg.

På ett inre plan handlar det om Fadern. Den döde fadern, den frånvarande fadern, den blivande fadern, den gode fadern och den fege fadern. Fadern dyker upp i alla skepnader hela boken igenom och styr skeendet.

Kristendomens mänskliga ansikte är universitetsprästen Ruben som möter ateisten Margareta i en kärleksfull relation. En relation som visar att de två åsikterna inte är oförenliga. En annorlunda, tänkvärd deckare.

[LARS-ÅKE FRYKHOLM](#)